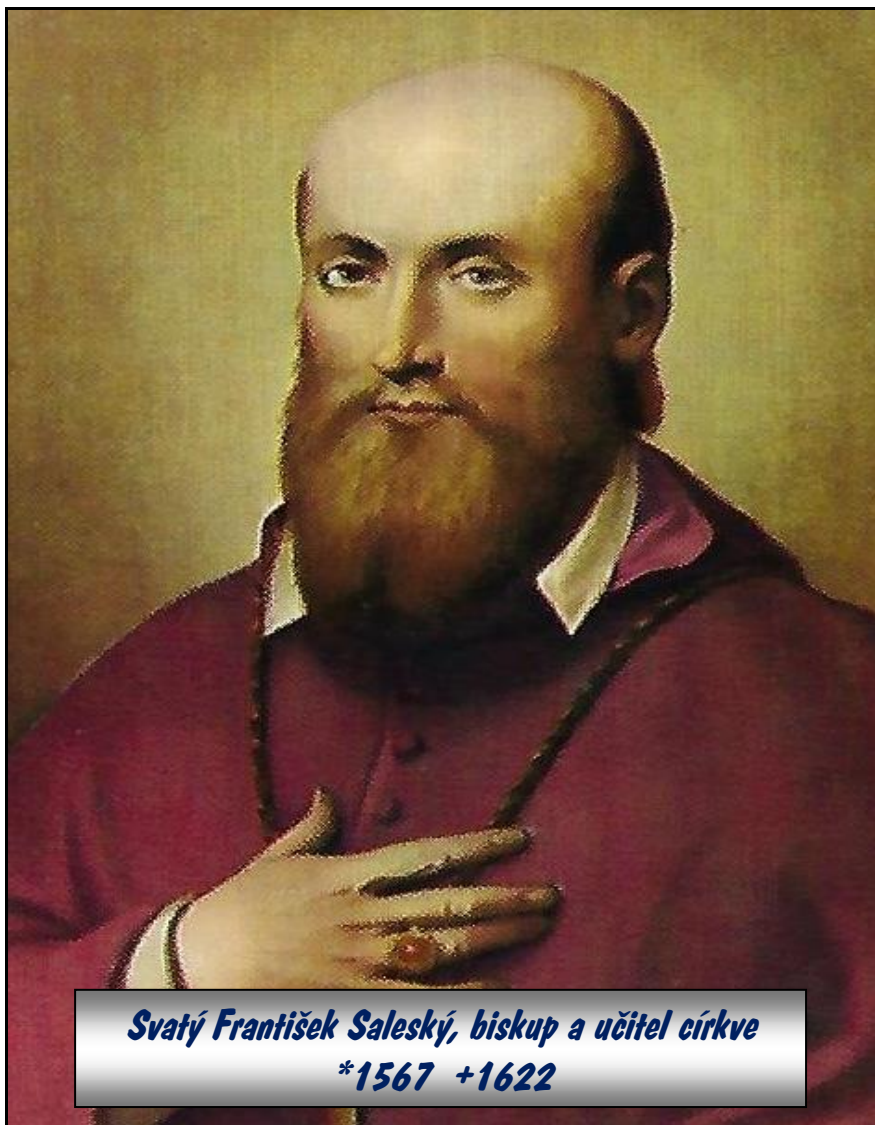


MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

20. ROČNÍK - LEDEN 2022 - ČÍSLO 211

FARNÍČEK



Svatý František Saleský, biskup a učitel církve

**1567 +1622*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,

dnešní neděle – Svátkem křtu Pána Ježíše děláme jakýsi velký skok v Ježíšově životě z jeho dětství do dospělosti. Ježíš po Janově křtu v Jordánu jde naplňovat své poslání od Otce. Vysvobozovat lidi z různých omezení a spoutaností k novému životu. Co jej k tomu nejvíce podněcuje i uschopňuje? Je to jednak dar Ducha svatého a slova Otce k němu: „**Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení!**“ Láska Otcova a moc svatého Ducha jsou „hnací“ silou jeho života. Tak tomu může a má být i v našem životě. Chci vás k tomu pozvat a povzbudit krásnou úvahou o našem křtu z Katolického týdeníku s názvem **Nejdůležitější dar života:**

„**První svátostí, kterou člověk může přijmout, je křest.** Podle katechismu je „vstupní branou k životu v Duchu“ (č. 1213) a zároveň také „znovuzrozením“ k novému životu. Kdo chce žít ze svátostí, musí se nejprve „narodit“. Jistě si vzpomenete na slova, která Ježíš říká Nikodémovi: „Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království“ (Jan 3, 5). Představte si, že některé starobylé křtitelnice měly dokonce tvar mateřského lůna. Petr Chrysolog v 5. století vysvětloval ve svých kázáních, že „nebeský Duch oplodňuje tajemným přimícháním svého světla panenské lůno pramene“, aby se ubozí pozemští tvorové „zrodili jako nebeské bytosti“. Podobně se také v modlitbách pronášených nad křestní vodou prosilo, aby Duch svatý učinil „tajemným přimícháním svého světla tuto vodu plodnou a připravenou k obnově lidí“ (Gelasiánský sakramentář ze 7. století).

Žít ze křtu - který je stejně jako naše tělesné narození neopakovatelnou událostí - **znamená rozvíjet to, co jsme v něm dostali.** Stali jsme se Božími dětmi (1 Jan 3, 1), k Bohu se smíme modlit tak důvěrně jako ke svému Otcovi (Řím 8, Gal 4), máme účast na Boží přirozenosti - což znamená podíl na životě Otce, Syna a Ducha Svatého (2 Petr 1,4), jsme vnořeni do Kristova poslání a stali jsme se chrámy Ducha Svatého (1 Kor 3,16). Když se ztišíme k modlitbě, toužíme po Bohu, milujeme své bratry, sloužíme potřebným - tak to děláme právě v síle křtu, který jsme přijali. Žít ze křtu tedy znamená žít jako Kristus. A to nikoliv s vyplazeným jazykem a vědomím, že na to stejně nemáme, nýbrž v potřebné síle a pomoci od Boha.

Dodejme ještě, že **křtem křesťanský život nekončí, ale naopak začíná** a proto ostatní svátosti rozvíjejí nebo obnovují právě to, co jsme už při křtu dostali.

Den křtu je zkrátka nedůležitějším dnem celého lidského života. Rád to opakuji zaskočeným rodičům při křtu malých dětí: nic většího je už v životě nepotká...

Milé sestry a bratři, když to několikrát pozorně přečtete, budete to uchovávat ve svém srdci a rozvažovat o tom, jako Maria, bude to duchovní „bomba“ do vašeho života i vaší rodiny. Kéž vás v tom Duch svatý i láska Otcova provází.

Také vás zvou k intenzivnímu prožití NEDĚLE BOŽÍHO SLOVA (o třetí neděli v mezidobí) – letos 23. ledna, ustanovené před rokem papežem Františkem a k žití z Božího slova třeba přes letáčky Nedělní liturgie.

K hlubokému prožívání všech těchto skutečností vám všem ze srdce žehná o. Josef.

KRÁTKÁ STATISTIKA A PASTORAČNÍ SOUHRN ZA ROK 2021

- V naší farnosti bylo letos pokřtěno 8 dětí, stejně jako v roce 2020.
- První svaté přijímání kvůli koronavirové pandemii vůbec nebylo. Děti 7 měsíců nechodily do školy a tedy ani do náboženství a velice málo i do kostela na bohoslužby. V přípravě je nyní 14 dětí a dá-li Pán, bude první svaté přijímání 8. května 2022.
- Svátost biřmování přijalo 8 osob.
- Do svátostného manželství vstoupily 4 páry. Zde máme 100 % nárůst. Předloni to byly jen 2 páry.
- Rekordní nárůst máme v pohřbech. Z obvyklých každoročních 22 je to letos 32 osob. Není to ale kvůli pandemii, ale hlavně kvůli věku. Průměrný věk zemřelých byl 80 roků.
- Radost mi působí vznik nových nebo obnovených malých společenství. Čtrnáctidenně se scházejí 3 společenství modlitby matek, jedno společenství modlitby žen a jedno společenství vzdělávání a prohlubování víry mužů.
- Radost také mám z růstu dětí na bohoslužbě pro děti ve středu v 17:00 s předchozím nácvkem zpěvu. A také zpívání dětí s rodiči jednou za 14 dní na nedělní bohoslužbě pro děti. A také katecheze předškolních dětí v naší upravené sakristii. Děkuji všem, kdo se do těchto i dalších aktivit (živý betlém) zapojují.
- Děkuji také všem, kdo se starají o údržbu, úklid a výzdobu našeho kostela.
- A výhled do příštího roku: chceme znovu od konce ledna uskutečnit kurz Alfa o základech křesťanské víry a života. Více se o tom dočtete na jiném místě Farničku. Také pokračujeme v promítání videoposelství papeže Františka v přípravě na světové setkání rodin v Římě. A také se připravujeme na další kurz Manželských večerů.
- Za to vše prosím o vaši modlitbu.

o. Josef



SÉRIE KATECHEZÍ PAPEŽE FRANTIŠKA O SVATÉM JOSEFOVI K VYVRCHOLENÍ ROKU JEMU VĚNOVANÉMU.

2. Svatý Josef v dějinách spásy

Tato katecheze byla uvedena biblických úryvkem z Matoušova evangelia:

Po babylónském zajetí Jechoniáš měl syna Salatiela Salatiel Zorobabela, Zorobabel Abiuda, Abiud Eliakima, Eliakim Azora, Azor Sádoka, Sádok Achima. Achim měl syna Eliuda, Eliud Eleazara, Eleazar Mattana, Mattan Jákoba, Jákoab pak měl syna Josefa, muže Marie, z níž se narodil Ježíš, řečený Kristus. (Mt 1,12-16)

Draží bratři a sestry, zahájili jsme cyklus katechezí o postavě svatého Josefa - rok jemu věnovaný se chýlí ke konci.

Dnes v této cestě pokračujeme a zaměříme se na jeho roli v dějinách spásy.

Ježíš je v evangeliích označován jako „syn Josefův“ (Lk 3,23; 4,22; J 1,45; 6,42) a **„syn tesařův“** (Mt 13,55; Mk 6,3). Evangelisté Matouš a Lukáš při vyprávění o Ježíšově dětství věnují prostor roli Josefa. Oba tvoří "rodokmen", aby zdůraznili Ježíšovu historicitu. Matouš, který se obrací především k židokřesťanům, začíná od Abraháma a dochází k Josefovi, definovanému jako „muž Marie, z níž se narodil Ježíš, zvaný Kristus“ (1,16). Lukáš se naopak vrací až k Adamovi a začíná přímo u Ježíše, který „byl synem Josefovým“, ale upřesňuje: „jak se myslelo“ (3,33). Proto oba evangelisté neuvádějí Josefa jako Ježíšova biologického otce, ale jako otce právoplatného. Ježíš skrze něj naplňuje dějiny smlouvy a spásy mezi Bohem a člověkem. Pro Matouše začíná tato historie Abrahamem, pro Lukáše samotným počátkem lidstva, tedy Adamem.

Evangelista Matouš nám pomáhá pochopit, že postava Josefa, ačkoli je zdánlivě okrajová, nenápadná, v pozadí, je naopak zásadním prvkem dějin spásy. Když se nad tím zamyslíme, „naše životy jsou utkány a udržovány obyčejnými lidmi - obvykle zapomenutými -, kteří se neobjevují na titulních stránkách novin a časopisů. Kolik otců, matek, dědečků a babiček, učitelů ukazuje našim dětem malými každodenními gesty, jak zvládnout a překonat krizi tím, že upraví návyky, pozvednou oči a povzbudí je k modlitbě. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech“. (*Patris corde, 1*). Každý tak může ve svatém Josefovi najít muže, který zůstává nepovšimnut, muže každodenní přítomnosti, diskrétní a skryté přítomnosti, přímlovce, oporu a průvodce v těžkých chvílích. Připomíná nám, že všichni ti, kteří jsou zdánlivě skrytí nebo jsou v „druhé linii“, mají v dějinách spásy jedinečné postavení. Svět potřebuje tyto muže a ženy: muže a ženy v druhé linii, kteří však podporují rozvoj našeho života, každého z nás, a kteří nás modlitbou, příkladem a učením podporují na cestě života.

V Lukášově evangeliu vystupuje Josef jako opatrovník Ježíše a Marie. A proto je také „strážcem církve“; jestliže však byl strážcem Ježíše a Marie, působí nyní, když je v nebi, i nadále jako strážce, v tomto případě Církve. Protože Církev je pokračováním Kristova Těla v dějinách a zároveň se v mateřství Církve odráží mateřství Mariino. Josef tím, že nadále chrání Církev - nezapomeňte na to, prosím: Josef dnes chrání Církev - a tím, že nadále chrání Církev, chrání i Dítě a jeho matku" (tamtéž, 5). Tento aspekt Josefova opatrovnictví je velkou odpovědí na příběh z Genesis. Když Bůh žádá Kaina, aby se zodpovídal za Ábelův život, odpovídá: „Jsem snad strážcem svého bratra?“ (4,9).

DOKONČENÍ

Josef nám svým životem jako by chtěl říci, že jsme stále povoláni k tomu, abychom, se cítili být strážci svých bratří a sester, opatrovníky těch, kteří jsou postaveni vedle nás, těch, které nám Pán svěřuje v mnoha životních okolnostech.

Naše společnost byla nazvána „tekutou“, protože se zdá, že nemá žádnou konzistenci. Opravím filozofa, který tuto definici vymyslel, a řeknu: více než tekutá, plynná, skutečně plynná společnost. Tato tekutá, plynná společnost nachází v příběhu o Josefovi velmi přesný ukazatel důležitosti lidských vazeb. Ve skutečnosti nám evangelium vypráví Ježíšův rodokmen nejen z teologického důvodu, ale také proto, aby každému z nás připomnělo, že náš život se skládá z vazeb, které nás předcházejí a provázejí. Aby přišel na svět, zvolil si Boží Syn cestu vazeb, cestu dějin.

Vydal se historickou cestou, kterou se ubíráme všichni.

Drazí bratři a sestry, myslím na tolik lidí, pro které je obtížné najít smysluplné spojení v jejich životě, a právě proto se trápí, cítí se osamělí, chybí jim síla a odvaha jít vpřed.

A na závěr se společně pomodlíme, abychom našli ve svatém Josefovi spojence, přítele a oporu.

Svatý Josefe, ty, který jsi střežil pouto s Marií a Ježíšem, pomáhej nám pečovat o vztahy v našem životě.

Ať nikdo nezažije pocit opuštěnosti, která pramení z osamělosti.

Každý z nás ať se smíří se svou vlastní historií, s těmi, kteří tu byli před námi, a rozpozná i v chybách, které se staly, cestu, kterou si Prozřetelnost razila, aby zlo nemělo poslední slovo.

Ukaž se jako přítel těch, kteří mají největší potíže, a jako jsi podporoval Marii a Ježíše v těžkých chvílích, tak podpoř i nás na naší cestě. Amen.

Přeložil Petr Vacík

KURZY ALFA - O ZÁKLADECH KŘESŤANSTVÍ

Milí farníci, Boží přátelé

s radostí vám oznamujeme, že 30. 1. 2022 v 18 hodin začíná další běh kurzů o základech křesťanství, určených pro každého.

Kurzy „ALFA“ budou dále probíhat 13 - ti setkáními vždy každý čtvrtek od 18 hodin, také na faře.

Srdečně zveme všechny, kdo se chtějí inspirovat v hledání odpovědí na základní otázky křesťanského života.

Prosíme tedy o včasné přihlášení na:

- telefonním čísle 604 568 285
- nebo psát na e-mail - alfafzystak@seznam.cz
- osobně v sakristii kostela ve Fryštáku.

***Za tým Kurzů Alfa Sylva a David Odstrčilovi
s podporou otce J. Brtníka.***

AMORIS LAETITIA (RADOST Z LÁSKY)

POSTSYNODÁLNÍ APOŠTOLSKÁ EXHORTACE O LÁSCE V RODINĚ

ŘÍM 2016 – (ČESKY PAULÍNKY 2016)

Co předcházelo: Přípravná synoda o rodině a jejím poslání 2014.

Dlouhý seriál katechezí papeže Františka od 17. 12. 2014 do 27. 12. 2015

Biskupská synoda na téma: „POVOLÁNÍ A POSLÁNÍ RODINY V CÍRKVI A VE SVĚTĚ“, říjen 2015.

My máme ve Farníčku papežovy katecheze a v kostele promítání papežových videoposelství o rodině vždy 1x měsíčně – 3. pátek po večerní bohoslužbě.

3. KATECHEZE: RODINA: OTEC, PRVNÍ ČÁST

Katecheze papeže Františka, generální audiece 28. 1. 2015

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Budeme pokračovat v katechezích o rodině. Dnes se necháme vést slovem „otec“. Slovem, které je nám křesťanům drahé víc než každé jiné, protože je to jméno, kterým nás Ježíš naučil nazývat Boha: Otec. Význam tohoto jména dostal novou hloubku právě ze způsobu, jakým jej Ježíš používal ve vztahu k Bohu a ukázal svůj zvláštní vztah k Němu. Požehnané tajemství niternosti Boha - Otce, Syna a Ducha - zjevené Ježíšem je jádrem naší křesťanské víry. „Otec“ je slovem, které znají všichni, slovem univerzálním. Označuje základní vztah, jehož realita je stará jako dějiny člověka. Nicméně v dnešní době se mluví o „společnosti bez otců“. Jinými slovy, zejména v západní kultuře jako by postava otce symbolicky absentovala, zmizela, byla odstraněna. Nejprve to bylo vnímáno jako nějaké osvobození: osvobození od otce-pána, od otce reprezentujícího zákon ukládaný zvnějšku, otce, který cenzuruje štěstí svých dětí a překáží emancipaci a autonomii mladých. V minulosti někdy v některých domovech vládlo autoritářství, v některých případech svévole, když rodiče zacházeli se svými dětmi jako s otroky a nerespektovali osobní požadavky jejich růstu a otcové jim nepomáhali nastoupit cestu svobody a přijmout vlastní odpovědnost, aby mohli vytvářet budoucnost svou i celé společnosti. Není to snadné vychovávat dítě ve svobodě. Takový postoj zajisté není dobrý, avšak často dochází k přechodu z jedné krajnosti do druhé. Zdá se, že problémem našich dnů již není dotěrná přítomnost otců, ale spíše jejich absence, jejich nezvěstnost. Otcové jsou někdy tak soustředěni sami na sebe, na svoji práci a někdy na svoje vlastní individuální vztahy, že zapomínají i na rodinu. A nechávají maličky a děti samotné. Ještě jako biskup Buenos Aires jsem si všiml, že dnešní děti se někdy cítí jako sirotci, a často jsem se tatínků ptal, zda si hrají se svými dětmi, zda mají odvahu a lásku ztráct čas s dětmi. Odpověď byla ve většině případů ošklivá: „Já přece nemohu, mám tolik práce...“ Takovému vyrůstajícímu dítěti otec chyběl, nehrál si s ním, neztrácel s ním čas.

Chtěl bych během této společné reflexe o rodině říci všem křesťanským komunitám, že musíme být pozornější. Absence otcovské postavy v životě maličkových a dětí způsobuje mezery a rány, které mohou být i velmi závažné. Deviace dětí a dospívajících lze skutečně v mnoha případech vysvětlit tímto nedostatkem, touto nouzí o příklady a spolehlivé průvodce jejich každodenním životem, nedostatkem blízkosti, nedostatkem otcovské lásky.

Dojem mnoha mladých, že jsou sirotky, je hlubší než si myslíme. Jsou sirotci, ale v rodině, protože tatínkové doma chybějí. Fyzicky také, ale především tím, že když jsou doma, nechovají se jako otcové, nevedou dialog se svými dětmi, neplní svoje výchovné poslání, nepředávají svým příkladem provázeným slovy dětem ony principy, ony hodnoty a ona životní pravidla, která potřebují jako chléb. Výchovná jakost otcovské přítomnosti je tím nezbytnější, když je otec nucen z pracovních důvodů být daleko z domu. Někdy se zdá, že tatínkové nevědí přesně, jaké místo v rodině zaujmout a jak děti vychovávat. V této nejistotě se pak svých odpovědností zříkají, vzdávají se jich, opomíjejí je a někdy se možná vůči svým dětem utíkají do vztahu jakési pochybné „rovnocennosti“. Je pravda, že máš být druhem svého dítěte, ale přitom nezapomínat, že jsi otcem! Pokud se chováš k dítěti jenom jako druh na stejné úrovni, neprospívá to dítěti. A tento problém vidíme také v občanské společnosti. Občanská společnost se svými institucemi má jistou - lze říci otcovskou - odpovědnost vůči mladým, ale někdy je tato odpovědnost opomíjena anebo špatně plněna. Mladí tak osiří, postrádají bezpečné cesty, jimiž se mohou ubírat, důvěryhodné učitele, ideály, které zahřejí srdce, hodnoty a naděje, které jsou jim denní oporou. Jsou možná zahrnuti idoly, ale okrádání o srdce; jsou podněcováni ke snům o zábavách a rozkoších, ale není jim dána práce; jsou šáleni bůžkem peněz a je jim upíráno pravé bohatství.

Prospěje proto všem, otcům i dětem, znovu naslouchat příslibu, který Ježíš dal svým učedníkům: „Nenechám vás sirotky“ (Jan 14,18). On je totiž Cestou, kterou je třeba se ubírat; Učitelem, kterému třeba naslouchat; Nadějí, že svět se může změnit, že láska přemáhá nenávist a že všem nadejde budoucnost bratrství a pokoje. Někdo z vás mi může říci: „Ale otče, dnes jste příliš negativní. Mluvil jste jenom o absenci otců a tom, co se stane, když otcové nejsou dětem nablízku...“ To je pravda, chtěl jsem to zdůraznit, protože příští středu budu v katechezi pokračovat objasňováním krásy otcovství. Rozhodl jsem se tedy začít od temnoty, abychom došli ke světlu. Kéž nám Pán pomůže tyto věci dobře chápat.

PROJEKT OTEVŘENÉ BRÁNY VE ZLÍNSKÉM KRAJI

Rada Zlínského kraje schválila nové podmínky programu Otevřené brány pro nadcházející tříleté období. Kraj navýšil dotaci na úhrady odměn pro průvodce, kteří budou návštěvníkům zdarma poskytovat výklad při exkurzích v kostelích, kaplích nebo synagogách. Od 24. ledna do 8. února mohou vlastníci významných sakrálních staveb na území Zlínského kraje podávat žádosti o zařazení do nově vypsání tříletého programu Otevřené brány 2022–2024. Iniciativa Otevřené brány se ve Zlínském kraji úspěšně rozvíjí od roku 2009. Jejím cílem je zpřístupnění bohatého fondu památek sakrální povahy, zejména historicky hodnotných kostelů a jejich mobiliáře. Během minulých let bylo do projektu zapojeno zpravidla 26 kostelů. V programu pro léta 2022 až 2024 se předpokládá, že baziliky, kostely, kaple či synagogy budou pro zájemce o prohlídky přístupné vždy od začátku května do konce září, a to buď v plném (každodenním), anebo ve víkendovém režimu – vždy v časech mimo konání náboženských obřadů jako jsou bohoslužby, svatby, křty apod.

PAPEŽ FRANTIŠEK – URBI ET ORBI

O slavnosti Narození Páně 25. prosince přednesl papež v poledne tradiční poselství Urbi et orbi (Městu a světu). Modlil se za mír na Blízkém východě, Ukrajině či v Africe, prosil za migranty, zajatce i oběti násilí.

„Boží Slovo, jež stvořilo svět a dává smysl dějinám i lidskému putování, se stalo tělem a přišlo přebývat mezi nás. Slovo se stalo tělem, aby s námi vedlo dialog. Bůh sám, Otec, Syn a Duch Svatý, je dialog, věčné a nekonečné společenství lásky a života,“ zahájil papež promluvu. Téma dialogu poté zasadil do kontextu pandemie. „Naše schopnost žít ve společenských vztazích je vystavena těžké zkoušce; narůstá tendence uzavírat se do sebe, vystačit si sám, přestat vycházet, setkávat se a podílet se na společném díle,“ vyjmenoval. A připojil varování, že toto hrozí i v mezinárodních vztazích.

Papež upozornil na přetrvávající konflikty ve světě, na které si lidé za dlouhá léta už „zvykli“, jak shrnuje Vatican News. „Hrozí, že neuslyšíme bolestný a zoufalý nářek mnoha našich bratrů a sester,“ varoval František. Zvláště vybídl k solidaritě s obyvateli Sýrie, Iráku, Jemenu, Izraele a Palestiny. „Nezapomínejme na Betlém, místo, kde Ježíš spatřil světlo světa a které prožívá těžké časy kvůli ekonomickým potížím způsobeným pandemií, jež brání poutníkům v cestě do Svaté země,“ dodal. Vzpomněl též na kritickou situaci v Libanonu. A pokračoval: „Dítě Ježíši, daruj mír a svornost Blízkému východu a celému světu. Podpoř ty, kdo se angažují v humanitární pomoci lidem nuceným opustit svou vlast; utěš afghánský národ, těžce zkoušený již více než 40 let konflikty.“ V papežových modlitbách zůstává i Myanmar, Ukrajina, Etiopie, oblast Sahelu, země severní Afriky, Súdán a Jižní Súdán a též americký kontinent. František zmínil také utrpení migrantů, vojenských zajatců či politických vězňů, ženy trpící násilím nebo šikanované či zneužívané nezletilé. Neopomněl osamělost mnohých seniorů a vybídl k jednotě rodin. Zdůraznil rovněž, že je třeba překonat současnou zdravotní krizi. „Kéž jsou lidská srdce štědrá, aby se potřebná léčba, zejména vakcíny, dostala k nejpotřebnějším skupinám obyvatel,“ uvedl. A promluvu uzavřel apelem na péči o přírodu – „společný domov“.

DIALOG JAKO NÁSTROJ MÍRU

Na 1. leden nového roku připadl 55. Světový den míru, tentokrát na téma „Mezigenerační dialog, výchova a práce jako nástroje k budování trvalého míru“, k němuž papež zveřejnil poselství. Dialog mezi generacemi je podle něj „třetí a vždy schůdnou cestou“ mezi sobeckou netečností a násilným protestem. „Technologický a hospodářský rozvoj mnohdy generace rozdělil, kdežto nynější (pandemická) krize vyjevuje důležitost jejich spojenectví: staří lidé uchovávají paměť, zatímco mladá pokolení nesou dějiny kupředu,“ zdůrazňuje. Papež vybízí mj. k tomu, aby země snížily náklady na zbrojení a zvýšily investice do vzdělávání a vytváření důstojných pracovních příležitostí. „Pouze třetina světové populace v produktivním věku dnes dosáhne na sociální zabezpečení,“ připomíná František.

SVATÝ FRANTIŠEK SALESKÝ

Co to je za světce, že si ho Jan Bosko vybral za hlavního patrona své řeholní společnosti? Čím ho tak zaujal? Jistě, byl to velmi zajímavý a inteligentní muž. Ale to není jeho hlavní charakteristika. Don Bosco hledal laskavého, inspirativního, trpělivého světce, který se vyznačoval pracovitostí a přátelskou povahou ke všem.

A ve Františkovi ho našel. František Saleský se narodil v roce 1567 v Savojsku do aristokratické rodiny jako prvorozený syn. Zajímavostí je, že byl věkově bližší své mladičké matce než ona svému manželovi, Františkovu otci. Coby prvorozený byl určen pro politickou kariéru, proto jej otec poslal studovat na prestižní univerzitu v Padově světské a církevní právo. Studoval skvěle.

K základním dovednostem aristokratických synů patřilo ovládat šerm a jízdu na koni. Dnes by byl určitě dobrý v pětiboji. Nabídky k sňatku se mu jen hrnuly. Jeho otec už měl pro něj vybranou skvělou partii. František s humorem jemu vlastním sdělil svému otci: „Otče, viděl jsem slečnu, ale ta si zaslouží lepšího muže, než jsem já.“ Prožil si i velikou duchovní krizi, v níž měl pocit věčného zatracení, ale nakonec skončil před mariánským obrazem s velkým pokojem v nitru. Přes nesouhlas otce se rozhodl pro kněžství a v roce 1593 byl vysvěcen na kněze. Biskup v Annecy už měsíc před jeho vysvěcením vyhlásil, že ho jmenuje generálním vikářem. Tak si ho vážil. Biskup Františkovi umožnil vystoupit před sborem nejvýznamnějších kněží diecéze a představit projekt, jehož cílem bylo znovu „dobýt“ pro katolíky ztracené území Ženevy a okolí, které zcela ovládli kalvíni. František jako první důvod odpadu mnohých katolíků uvedl zlý příklad kněží. Říkal: „To my jsme příčinou tohoto neutěšeného stavu. Jedinou naší šancí je, že na kalvíny v Ženevě a okolí zaútočíme bratrskou láskou.“ A protože nikdo jiný nebyl ochotný, sám se svým bratrancem po čtyři roky podnikal výpravy do kalvínských osad a měst v horku i v třesnutém mrazu. Když s ním odmítali mluvit osobně, pod dveře jim vkládal lístky s pozdravem a výkladem pravého učení. Jeho trpělivost, vytrvalost a laskavost v dialogu přinesly plody. Během čtyř let přešlo zpět na katolickou stranu 30 000 lidí. V roce 1599 se stal pomocným biskupem a v roce 1602 nástupcem zemřelého biskupa. A tak ještě zvětšil a rozšířil pastorační činnost. Začal být známý po celé Francii a byl zván kázat a vést duchovní obnovy. V městě Dijon potkal budoucí sv. Janu Františku de Chantal. S ní založil řád Navštívení Panny Marie. V duchovním vedení druhých byl neúnavný a psal tisíce dopisů k duchovnímu užítku příjemců. Jeho spiritualita, kterou jako biskup i duchovní vůdce mnohých šířil, byla převratná. Svatosti může dosáhnout každý, nejen lidé žijící v klášteře. Takto veřejně a všeobecně to ještě nikdo nehlásal. Z hloubky a ze zkušenosti svého života s Bohem napsal mimo jiné dvě perly duchovního čtení: „Filotea neboli Uvedení do zbožného života“ a „Teotim neboli Pojednání o lásce k Bohu“.

Svatý František napsal: „K vedení duší je potřeba lžící nauky, kýbl ostražitosti a oceán trpělivosti.“ „Radost otvírá srdce, smutek je zamyká.“ Někteří mu vyčítali jeho velké milosrdenství, ale on odpovídal, že chce být raději souzen z přílišné mírnosti než přísnosti.

Zemřel v Lyonu roku 1622. Svatořečen byl roku 1665 a učitelem církve byl prohlášen roku 1877. Je patronem novinářů a spisovatelů.

STÁRNUTÍ

Byli jsme mladí, a už nejsme. Ledacos nás bolí, a zažíváme, že stárnutí je proces, který nelze zastavit. U některých lidí vnímáme proces stárnutí jako zrající dobré víno.

U jiných naopak jako ocet...

Nemá smysl si říkat, že nechceme být staří nebo že když se budeme cítit mladými, tak takoví budeme.

Ale nepomohli bychom si ani, kdybychom se svému stárnutí pasivně poddali.

Tak jako je mládí či střední věk výzvou a úkolem, tak i stárnutí je úkolem.

A cestou, na které můžeme zakoušet Boží vedení a doprovázení.

Kam směřujeme? V některých ohledech jdeme do větší samoty. Což je v něčem nemilé a v něčem příjemné. Nepříjemné v tom, že je to zpravidla cestou do větší nemohoucnosti, a tedy i do závislosti na druhých. Pro mnohé je také stárnutí cestou do citelné bezvýznamnosti, zejména u těch, kteří zastávali důležité pozice. Ovšem stárnutí pro nás může být také cestou do větší blízkosti Boží, do větší jednoduchosti víry a cestou ke konci všech trápení. Ať už si to připouštíme nebo ne, je to cesta k bráně, kterou máme projít do neznáma a současně k tomu, kterého známe a chceme znát z blízka – brána do blízkosti Boží. Celý život je cestou ke smrti. A staří lidé s ní musí počítat jako s blízkou skutečností a připravit se na ni.

I když to dnes jaksi není v módě... To všechno však neznamená opustit tento život, o nic se nestarat a nezajímat. Ale je třeba naplňovat život tak, abychom došli po dobré cestě k cíli, kterým je Bůh. Jde o získávání moudrého a nadále zrajícího pohledu na život.

Nejsme především ani „staří“, ani „na svůj věk mladí“, ale jsme lidé na životní cestě. Stvoření k obrazu a podobnosti Božímu, jak říká Bible. Jako křesťané jsme Bohem přijati za vlastní, včlenění do živého organismu církve a vyzývání, abychom následovali Ježíše, a to na celé jeho životní cestě. Na této cestě je nám slíben a dáván Duch svatý, který nestárne. Uznáváme, že jsme hříšníci, ale také že nás Ježíš vykoupil.

Bůh nás volá k dosažení cíle naší životní cesty ... k sobě.



Stárnutí, slábnutí a smrt patří do lidského života. Bůh s tím vším počítá a pracuje.

Ale cíl našeho života je za hranicí času, tedy u Boha. Tam už se nestárne...

Z knížky: Aleš Opatrný, Výzvy stárnutí, kterou vydalo nakladatelství Doron.

KALENDÁRIUM LEDEN 2022

- 1.1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
- 2.1. 2. neděle vánoční
- 6.1. Slavnost Zjevení Páně – Tří králů
- 9.1. Křest Páně
- 16.1. 2. neděle v mezidobí
- 17.1. Památka svatého Antonína, opata
- 18.1. Památka P. Marie, Matky jednoty křesťanů
- 23.1. 3. neděle v mezidobí
- 24.1. Památka svatého Františka Saleského
- 25.1. Svátek Obrácení sv. Pavla
- 26.1. Památka svatého Timoteje a Tita
- 28.1. Památka svatého Tomáše Akvinského
- 30.1. 4. neděle v mezidobí
- 31.1. Památka svatého Jana Boska



ADOPTCE DĚTÍ NA DÁLKU

Vážení adoptivní rodiče,

na úvod našeho ohlednutí za další etapou Vaší podpory Adoptce dětí na dálku citujeme z dopisu pracovníků pražské Charity...

Vážení přátelé, přijměte naše pozdravy a především upřímné poděkování za podporu dívky jménem Naik Prema prostřednictvím programu Adoptce na dálku. V těchto dnech jsme obdrželi zprávu, že Naik Prema svou účast v programu ukončila. Chtěli bychom Vám z celého srdce pogratulovat k úspěchu, jehož Naik Prema dosáhla díky Vaší pomoci a podpoře. Její úspěch je i Vaším úspěchem. Byl by důvodem k oslavám v našich zeměpisných šířkách, natož v zemích, kde negramotnost není výjimkou. Dali jste dítěti šanci postavit svůj život na pevných základech a co víc, přispěli jste k tomu, že šanci na změnu k lepšímu má i celá jedna lidská komunita. Dali jste jeden z největších darů – vzdělání. Na toto všechno můžete být právem hrdí...

Na začátku uplynulého roku jsme disponovali zůstatkem ve výši 9.756,- Kč, Vaše dary v zimních měsících roku 2020 – 2021 činily 6.000,- Kč. Dne 28. 6. 2021 jsme odeslali celkem 14.700,- Kč což je částka pokrývající roční potřeby tří indických dětí. Jsou to Marati Sanja (podporujeme od roku 2016), Aricha Bhoomika (podporujeme od roku 2015) a Fernandes Sohan (podporujeme od roku 2015). Ukončili jsme podporu dívky jménem Naik Prema (podporovali jsme ji od roku 2010).

Nový zůstatek našeho „adoptivního“ konta je 1.056,- Kč.

Poslední sbírka probíhá od začátku prosince 2021 a vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci jsme byli nuceni změnit dlouholetou zaběhlou formu, kdy do Vašich domovů přicházel někdo ze skupiny obětavých organizátorů. Své dary můžete předat pouze na jednom místě a to v novinovém stánku na fryštáckém náměstí velmi ochotnému panu Jaroslavu Matějčkovici nebo jeho paní.

Informace o průběhu sbírky budou zveřejněny v jarních FL.

Všem dárcům předem děkují organizátoři akce.

PROROCI

Víte, co který biblický prorok řekl nebo udělal?

Správné odpovědi vyhledejte pomocí biblické citace.

Který prorok předpověděl, že se Mesiáš narodí v Betlémě?

***Mich 5,1**

Který prorok píše, že se Mesiáš narodí z Panny?

***Iz 7,14**

Který prorok bývá nazýván „Předchůdce Páně“?

***Jan 3, 22-28**

Který prorok chtěl utéct na lodi, aby se vyhnul poslání od Boha?

***Jon 1,3**

Který prorok měl jako spolupracovníka písaře Báruka?

***Jer 36,4**

Kterého proroka krmili havrani?

***1 Král 17, 1-6**

Který prorok mluvil k suchým kostem, a ony pak ožily?

***Ez 37, 1-14**

Který prorok představuje Mesiáše jako „muže bolesti“?

***Iz 53, 3-12**

Který prorok byl vhozen od lví jámy?

***Dan 6, 17**

Který prorok řekl králi Davidovi do očí, že zhřešil?

***2 Sam 12, 1-7**

Nápověda:

***Daniel, Eliáš, Ezechiel, Izajáš, Jan Křtitel, Jeremiáš, Micheáš, Nátan,
(jméno jednoho proroka se opakuje 2x)***

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 8 . 1. 2022 V NÁKLADU 200 KS.